

Magyarország Alkotmánybírósága
a PKKB útján

Budapest
Donáti u. 35/45.
1015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1195-4/2018	
Érkezett: 2018 OKT 19.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Számolat: 1 db	<i>[Signature]</i>

IV/1195-3/2018

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fenti számú eljárásban történt hiánypótlási felhívása kapcsán azt az alábbiak szerint teljesítem egységes szerkezetben az eredeti beadvánnyal. Mellékelten csatolom az ügyvédi meghatalmazást.

Alulírott [redacted] alatti lakos az Alaptörvény 24.cikk.2.bek.) d.) pontja és a 2011.évi CLI Tv 27.§.a-b.) pontjai alapján , továbbá a **28. § (1)** Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban

alkotmányjogi panasszal

élek, a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.631.365/2018/5. sz. határozata ellen, a Pesti Központi Kerületi Bíróság fentiekben felhívott-12.P.XIX.21.932/2016/9. határozatára is kiható hatállyal, mert az Alaptörvényben biztosított jogaimnak a sérelme következett be: A jogorvoslati lehetőségek ki lettek merítve. Perújítási kérelem, illetve a Kúriához felülvizsgálati kérelem nem lett benyújtva. Az I. fokú bíróságtól a végrehajtás felfüggesztése nem lett kérve.

Indítványozom a fenti határozatok megsemmisítését a 2011.évi CLI Tv 43.§.(1.) és (4.) bekezdése alapján.

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Kérem a végrehajtás felfüggesztését.

A 2011. évi CLI Tv. 52.§ (1a.)

a.) pontja alapján indítványomban hivatkozom az

Alaptörvény II. Cikk kapcsán arra, hogy az emberi méltóság sérthetetlen. Mindenkinek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...

Alaptörvény V. Cikk : Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerintilletve a tulajdona ellen intézett, vagy ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

Alaptörvény XIII.Cikk (1.) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Alaptörvény XV. Cikk: A törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinnek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja.

Alaptörvény XXVIII.Cikk (1.) bekezdésére, amely szerint mindenkinnek joga van, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit, ..pártatlan bíróság tisztességes...tárgyaláson bírálja el

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági,döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

1.b.)

b.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

1.b.)

Az indítványozó a peres eljárásban először ingatlanával kapcsolatos **kártérítésként** a Ptk. 339.§-a alapján meghatározott összeget érvényesített, majd a kereset jogalapját megváltoztatva kártalanítás jogcímén folytatta az eljárást, megjelölve a Ptk. 100.§.,108.§., 115.§-ban foglalt jogcímekeket.

Az I.f. bíróság önkényesen átminősítette a keresetet-és a Ptk. 339.§-a szerinti jogcímen kártérítésként bírálta el a kérelmet.

Az indítványozó jogai megóvása érdekében-kényszerből másodlagosan kártérítésként is kérte a keresetnek történő helyt adást..

A bíróság mindkét esetben elkészttség miatt utasította el a keresetet, annak ellenére, hogy a tulajdonjogi igények nem évülnek el.

A felperes az eljárásban a bíróság felhívására megjelölte az 1988.évi I. Tv-t és az Önkormányzati Törvényt, amely-, a felperes szerint szükségtelen többlet „követelés”-, de megalapozza az alperes felelősségét.

A II.f bíróság helyben hagyta a keresetet, a tulajdoni igény tekintetében nem vizsgálta érdemben az arra alapított keresetet

e.) Indokolás, hogy a felhívott bírósági döntések miért ellentétesek a felhívott Alaptörvényi rendelkezésekkel:

Alaptörvény II. Cikk : Az emberi méltóság sérthetetlen. Mindenkinek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...

emberi méltósághoz való jog két funkciója – a személyiség-védelmi és az egyenlőséget biztosító funkciója több más alapjog forrása. Személyiség-védelmi (az általános cselekvési szabadságot védő) funkciójából levezethető az önrendelkezési szabadság, benne külön is nevesítve, polgári ügyekben a perbeli rendelkezés szabadságát,

az emberi méltóság olyan jogi szabályokban tűnik fel, amikor feltételezhető, hogy az egyén kiszolgáltatott helyzetbe van (kerül), amikor egyenlőtlen kommunikációs vagy egyéb viszony alakul(hat) ki a felek között (még inkább, ha az egyik fél az állam). Tehát maga a jogalkotó is feltételezi az aszimmetrikus viszonyt, ezért szükségesnek tartotta az emberi méltóság védelmét rögzíteni, amelynek célja a kiszolgáltatott fél „helyzetének megemelése”, az aszimmetria megszüntetése.

Jelen esetben abban érhető tetten az asszimetria, hogy a kérelmező ingatlantulajdonos mint egyén a Magyar Állammal áll szemben, amely aszimmetrikus jogviszonyt jelent a felek egymáshoz viszonyított helyzetében

Az asszimetria alkotmányos megszüntetését jelentette volna a kérelmező perlési rendelkezési jogának biztosítása a kereset teljes terjedelmében történő elbírálásával

Az emberi méltósághoz tartozik az egyén szabad rendelkezési joga. A szabad rendelkezési jogból levezethető önrendelkezési jog magában foglalja a kereseti kérelemhez való kötöttség elvét is. A Pp. 3.§ (2) bekezdése szerint a bíróság az eljárás során kötve van a felek kérelméhez. Ezzel kapcsolatban a Pp. 215. §-a kiemeli, hogy a bíróság a döntésének meghozatala során nem terjeszkedhet túl a kereseti és viszontkereseti kérelmen. Ez azonban azt is jelenti, hogy a bíróságnak az ítélet teljességének elve szerint minden kereseti kérelemről is döntenie kell. Amennyiben ezt elmulasztja, akkor ezzel megsérti a félnek a tisztességes eljáráshoz való jogát.

A határozatok nem merítették ki az eljárási jog alapján fennálló kötelezettségüket, mert az új jogi és ténybeli alapokra helyezett kereset tekintetében nem döntöttek minden kereseti kérelemről.

A határozatok megsértették a Pp.213.§.(1.) bekezdésben foglaltakat, egyben az indítványozó rendelkezési jogát, mert a rendelkezése az volt, hogy a bíróság állapítson meg a tulajdonjog megsértése miatt kártalanítást. (és nem kártérítést)

A felperes rendelkezési jogát sérti az a körülmény is, hogy az elsődleges petitum, a tulajdonjogi sérelem tekintetében, nem a jogszabályi célnak megfelelően döntöttek, amikor az elévülhetetlen tulajdoni igényt elévültnek minősítették.

A rendelkezési jog magában foglalja azt az Alaptörvényben rögzített jogi tartalmat, hogy a felperes határozza meg kérelme tartalmát. Egyben jelenti azt is, hogy azt a tartalmat a bíróság nem relativizálhatja, és nem minősítheti át. A rendelkezési jog alapján a kérelmező a bírósági eljárásban megsértett tulajdona értékarányos kompenzációja céljából fogalmazta meg igényét, amelyet a bíróság nem a kérelem céljának megfelelően vizsgált.

Az Alaptörvény V. Cikk- XIII. Cikk.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz. A tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani.

Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői

A tulajdonhoz való jog - azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak - korlátozása akkor alkotmányellenes, ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi. {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]}

Jelen ügyben a tulajdonba történő beavatkozás elkerülhetetlen volt azzal, hogy a perbeli ingatlan mögötti kertes házas ingatlanokat kisajátították és ott, közvetlenül mögötte átvezették a 2x2 sávós autópályát, amely alapján az ingatlan kertvárosi jellege megszűnt-amely a használat korlátozásával járt-, mert megszűnt a csendes kertvárosi jelleg. A közérdekből átteherelt

forgalom korlátozta és korlátozza az ingatlan használatát azzal, hogy megszüntette annak kertvárosias jellegét

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben arra is felhívta a figyelmet, hogy a tulajdonjog (és részjogosítványai) korlátozásának alkotmányosan elfogadható indoka lehet a korlátozás közérdekűsége. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál pedig az Alkotmánybíróság határozza meg azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás arányosságát eldöntik. [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABh 1992, 382.] (ABh 1996, 796.)

A közérdekű tulajdonkorlátozás arányosságát vizsgálva az Alkotmánybíróság a régi Ptk. rendelkezéseit vette figyelembe. A régi Ptk. 100. §-a értelmében „a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédjait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné.” Ezt a rendelkezést a szomszédjog általános szabályának is szokás nevezni.

Az arányosság vizsgálatakor az Alkotmánybíróság tekintettel volt arra is, hogy az Alaptörvény a tulajdonjog védelmére vonatkozó rendelkezést követően, a XIII. cikk (1) bekezdés második mondatában kimondja azt is, hogy „[a] tulajdon társadalmi felelősséggel jár.” Ez a rendelkezés különösen a közérdekből történő tulajdonkorlátozásokat, a korábbiakhoz képest szélesebb körben megvalósuló korlátozás-tűrési eseteket alapozhatja meg. – amennyiben az szomszédjog-sértésnek minősül – káros következményeit méltányos módon enyhítsék az érintettek számára.

A tulajdonkorlátozás alkotmányosságát tehát akként lehet megítélni, hogy egyrészt közérdeket szolgál-e (ez alapján szükséges-e a korlátozás), másrészt, hogy a korlátozás arányos-e (azaz adott esetben érvényesül-e az értékgarancia.).

Az ingatlan közvetlen közelében-mögötte létesített autópálya következtében megszűnt annak kertvárosi jellege ami miatt megsérült a tulajdonelvonás alkotmányos garanciája a szükségesség és az értékarányosság elve.

Jelen esetben a fentiektől függetlenül, a forgalom koncentrációval áll szemben az értékarányosság elve, mint alkotmányos egyensúly. Ez az egyensúly jelen esetben akkor valósul meg, ha a kompenzáció arányos, amely a jelen esetben nem történt meg, így sérül az az alkotmányos alapelv,

hogy tulajdonjog sérelem esetén értékarányos kártalanítást kapjanak a tulajdonosok.

Jelen esetben az értékegyensúly az ügyben eljáró igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményében van lefektetve. Annak figyelembevétele elmaradása alkotmányos jogot sért.

Az indítványozó alkotmányos joga azzal sérült, hogy, az ingatlan használhatósága a szakvélemény szerint jelentősen csökkent, - használhatóság jelentős csökkenése-nem áll egyensúlyi arányban az értékarányosság elvében meghatározottakkal, mert a bíróság a tulajdonjog korlátozás kompenzációját döntésében egyáltalán nem biztosította, amely a szakértői vélemény alapján bizonyított volt.

Az arányos kompenzáció-amely a szakvéleményben megállapított teljes összeg, de legalábbis az indítványozó által jelen alapeljárásban igényelt további kompenzáció-elmaradása sérti a felhívott szükségesség-arányosság alkotmányos alapelvét.

A 20/2014. (VII. 3.) AB határozat (Indokolás [154]) megerősítette azt is, hogy „»[A] törvénnyel érvényesített közérdek alkotmánybírósági vizsgálata ezért nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességére irányul, hanem – még ha formálisan nem is a közérdek fennállására irányul, hanem a szükségesség-arányosság ismérveit alkalmazza – arra kell szorítkoznia, indokolt-e a közérdekre hivatkozás, illetve, hogy a közérdekű megoldás nem sért-e önmagában is valamely más alkotmányos jogot [...]».

A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál viszont az Alkotmánybíróság általában is meghatározhatja azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás alkotmányosságát eldöntik. Ezzel ellen súlyozhatja azt a kényszerű veszteséget, amelyet a jogbiztonság közérdek szükségességének korlátozott felülvizsgálata miatt szenved.

Más esetekben a tulajdonkorlátozás arányosságához szükséges lehet a kártalanítás.« (ABh 1993, 373, 381–382.)”. érvényesítése mellett – akár a tulajdon teljes elvonása is alkotmányos lehet

Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlata a tulajdonjog állam általi korlátozásának három csoportját különíti el: a legsúlyosabb állami beavatkozásként tekinti a tulajdon elvételét (államosítás, kisajátítás), mely a tulajdon minden részjogosítványát teljes egészében megszünteti.

A második csoporthoz tartoznak a tulajdon használatát szabályozó rendelkezések (tipikusan pl. építési előírások), illetve a tulajdont terhelő közterhek (pl. adók) fizetésére vonatkozó szabályok.

E két klasszikus csoport mellett a harmadik csoportot azok az állami beavatkozások alkotják, amelyek nem sorolhatók az előző két csoportba, és jellemzőjük, hogy a tulajdonos dologhoz fűződő jogosítványait nem szüntetik meg teljes egészében, de mégis lényeges – akár a kisajátításhoz mérhető – módon érintik a tulajdon tárgyát, korlátozzák a tulajdonos jogait {lásd: 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [157]}. VI.[38]

a bírósági döntések megsértették az értékazonosság elvét, mivel az ingatlan részjogosítványának- az ingatlan használatának birtokának korlátozása megtörtént-ugyanakkor a kereset elutasításával kompenzációs ellenérték megállapítása hiányában megsértették a tulajdonhoz való jogát a felpereseknek.

A bírósági döntések így alkotmányos indok nélkül korlátozták a tulajdonost alkotmányos jogai gyakorlásában, azaz az arányos azonnali és teljes kártalanításhoz való jutás tekintetében

Az Alkotmánybíróság irányadónak tekinti a 18/2015. (VI. 15.) AB határozatában [továbbá ezen határozatában hivatkozott 25/2006. (VI. 15.) AB Kúria Kfv.III.37830/2014/8, Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.084/2014/13határozatában, ABH 2006, 368.] foglaltakat. Az Alkotmánybíróság ebben az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 96. § (4) bekezdésének az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközését annak aránytalan korlátozására tekintettel állapította meg, hivatkozva arra, hogy az átjátszó antennák telepítőitől és működtetőitől „elvárható, hogy a kivétel nélkül, minden egyes telepítéssel szükségképpen együtt járó zavarás, amennyiben az szomszédjog sértésnek minősül káros következményeit méltányos módon enyhítsék az érintettek számára” (Indokolás [44]).

A fentiek értelmében az I.r. alperes, mint a perbeli ingatlannal szomszédos és utólag létesített közút tulajdonosa, az autópályának a perbeli ingatlan közvetlen közelébe történő elhelyezésével megsértette a szomszédjogot, mert korlátozta a lakóingatlan használatát a korábbiakhoz képest megnövekedett zaj, por, stb hatással, megszüntetve ezzel annak kertvárosi jelleget.

Jelen ügyben az állam kompenzáció nélkül behatolt a kérelmező ingatlantulajdonos tulajdonviszonyába, amikor a lakókörnyezet megváltoztatásával –autópálya szomszédba telepítésével -a tulajdonjog

azon részjogosítványát sértette, meg amelyet a korábbi forgalommentes a kertvárosi csendes környezet jelentett.

A határozatok megsértették a kérelmező alkotmányos alapjogként biztosított teljes körű tulajdonjog védelmének a jogát, amikor a tulajdonjog részjogosítványának elvesztését nem ellentételezték

Alaptörvény XV. Cikk.(1.) bek.: A törvény előtt mindenki egyenlő

Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést.

A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alap jogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon.

A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}.

Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének ezt az értelmezését követte a 32/2015. (XI. 19.) AB határozat is (Indokolás [78]–[80] és [91] pontja). A jelen esetben nem a diszkrimináció tilalmának általános szabályát, hanem a XV. cikk (4) és (5) bekezdésében biztosított esélyegyenlőség és a nőket védő külön intézkedésekre vonatkozó szabályát kell alkalmazni. A diszkrimináció tilalom sérelme – legalább közvetve – összefüggésben áll az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti

tulajdonhoz való joggal, habár a tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg, az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát az Alaptörvény alapján kell megállapítani.

Ez azt jelenti, hogy a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}.. A jelen esetben azonban éppen a jogosultság egyik törvényi feltételének a mikénti értelmezése kérdés.

Nevezetesen az, hogy az indítványozó tekintetében a bíróság nem az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazta a Ptk. 100.§. 108.§.(1.) 115.§.(1.) bekezdésében foglaltakat akkor, amikor érdemben nem vizsgálta a tulajdonjog sérelem megtörténtét és az arányos kompenzáció feltételeit.

Az AB 9/2016 (IV.6.) Határozata (22.) szerint fentiek vizsgálhatók abból a szempontból, hogy a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak van-e tárgyilagos mér legelés szerint ésszerű indoka, vagyis nem önkényes-e.

A bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően figyelembe kell vennie az Alaptörvényben foglaltakat. Az Alaptörvényben foglaltak lehetnek alapjogok, államcélok vagy alkotmányos értékek. Nyilvánvalóan a rendes bíróságnak minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítékezés során. Az Alaptörvény értelmezésekor ezzel azonosan foglalt állást a 8/2014. (III. 20.) AB határozat indokolásának [64] pontja.

Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvény-ellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál.

Az, hogy egy-egy ügyben az eset összes körülményeinek mérlegelésénél a rendes bíróság az anyagi jog értelmezésekor milyen intenzíven hivatkozik a XV. cikk egyes elemeire, elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés, de az értelmezés nem vezethet sem a jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására, sem az Alaptörvénnyel ellentétes eredményre.(26)

Az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alaptörvény-ellenessége a fentiek értelmében akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes.

Jelen esetben a bíróságok azzal sértették meg a felhívott alapjogot, hogy

- a tulajdoni igényt a jogszabállyal ellentétesen elévültnek tekintették

- a perbeli ingatlan környezetében az autópálya megépítésével megszüntették a korábban évtizedek óta fennálló csendes kertvárosi jelleget, amely az ingatlan használati korlátozását jelenti

- indokolatlanul az értékcompenzációt mellőzték a jogsérelem nyilvánvaló megtörténte ellenére

„Ebben az esetben az ingatlan tulajdonosát az akadályoztatás (korlátozás) mértékének megfelelő kártalanítás illeti meg.

A tulajdonjogi sérelem- a használat korlátozása miatt az értékarányosság elve -alapján a panaszost, arányos kompenzáció illeti meg, amelyet korábban szakértő állapított meg.

Az alapjogi sérelem így csak az esetben lenne orvosolható, amennyiben a panaszos az arányos és így teljes kompenzációt megkapná. A határozatok a kompenzáció érvényesítése kizárásával sértik ezt az alapelvet

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata-amelyet Magyarország aláírt-14.cikke a következőket tartalmazza kivonatolva:

„A jelen Egyezményben meghatározott jogok.....élvezetét, minden megkülönböztetés nélkül, pl.... vagyoni..vagy egyéb helyzet alapján történt megkülönböztetés nélkül kell biztosítani”

Az egyenlő bánásmód elvének mércéje az un. ésszerűségi teszt” E teszt alapján az egyenlő bánásmód elvének sérelmét jelenti, ha a személyek valamely állami szerv általi eltérő kezelése objektíve nem indokolható

Objektív alapokon nyugszik a megkülönböztetés, ha ésszerű törvényes célt szolgál, alkalmas e cél elérésére és az alkalmazott eszköz (a személyek közti megkülönböztetés) arányban áll az elérni kívánt törvényes céllal.

A 14 Cikk példálózó felsorolásában a politikai vélemény és a vagyoni helyzet is szerepel többek között.

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által 2000.06.26-án elfogadott és az általános diszkrimináció tilalmát tartalmazó 12. jegyzőkönyvhöz Magyarország az első között csatlakozott és magára nézve kötelezőnek fogadott el

A jegyzőkönyvhöz csatolt Kommentár kifejti, hogy a diszkrimináció tilalma és az egyenlőség elve igen szervesen kapcsolódik egymáshoz.

Az egyenlőség elve pedig megköveteli, hogy a hasonló helyzetben lévőket egyformán kezelje a jog, az egymástól pedig eltérő helyzetben lévőket pedig különbözőképpen.

A 12. jegyzőkönyv 1. Cikk 1. pontja a következőket tartalmazza:

A jogszabályban meghatározott bármely jog élvezetét mindenfajta megkülönböztetés nélkül, pl.....politikai vélemény, vagyoni vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

A Kommentár szerint a „bármely jogszabály” fordulat az 1.cikk 2, ponttal együtt értelmezve azt jelenti, hogy minden, a hazai jog által biztosított jog élvezete során előforduló diszkriminatív bánásmód sérti az Egyezségokmány felhívott szabályait.

Ez abban az esetben is áll, ha ez a jog az állami szerveket valamilyen magatartásra kötelező belső jogi normából vezethető le, és akkor is ha az állami szervek diszkrecionális jogkörükben eljárva sértik meg a diszkrimináció tilalmát.

A Kommentár 22.IV pontja szerint egyezményesértés az is, ha a hatóság valamilyen cselekménye vagy mulasztása eredménye a diszkrimináció

A különbségtétel, amely az ingatlantulajdonosok személye szerint tesz különbséget

-nem objektív és nem ésszerű, mert a kérelmezővel azonos csoportba tartozó más és az autópályával érintett ingatlantulajdonosok esetében, az ingatlanokat kisajátították, ugyanakkor a kérelmező ingatlana is kisajátításra lett kijelölve, de anyagi okok miatt még sem került elvételre, de a részjogosítványok megsértése miatt értékarányos kompenzációra sem került sor.

-a különbségtétel szubjektív ezért önkényes, mert az ilyen szempontú megkülönböztetés ésszerűtlen

Az összehasonlításra alkalmas hasonló állapot az autópálya építéssel érintett ingatlan tulajdonosok

-az intézkedés célja közérdekű közlekedés biztosítása

-hatása elenyésző

-sérti a demokratikus társadalomra jellemző általános jogelveket, mert indokolatlan különbséget tesz azonos helyzetben lévő természetes személyek között

Alaptörvény XXVIII.Cikk (I.) bekezdés Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy a bíróságok részrehajlás nélkül tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék ügyét.

Mindenkinnek joga van arra, hogy ügyét a ... bíróság tisztességesen ... tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában.

A tisztességes eljáráshoz való jognak egy demokratikus társadalomban kiemelt szerepe van. Ez a garancia egyike a demokratikus társadalom alapvető elveinek.

A tisztességesség követelménye az eljárásokra teljességükben érvényes.

A fentiek értelmében a polgári jogi igényeknek bíróság elé terjeszthetőnek kell lenniük.

A tisztességes eljárás alkalmazásának elvei részletesen meghatározzák azokat az eljárási garanciákat, amelyeket a polgári jogi eljárásokban a felek számára biztosítani kell. A rendelkezés célja, a felek és a megfelelő igazságszolgáltatás érdekeinek védelme. Ezért a peres feleknek lehetőséget kell adni arra, hogy a szükséges hatékonysággal érveljenek ügyük mellett. Ehhez adódnak hozzá a bíróság szervezetével és összetételével, valamint az eljárás lefolytatásával kapcsolatos garanciák.

Ugyanez igaz arra a nemzetközi jogi alapelvre, amely megtiltja az igazságszolgáltatás megtagadását.

Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a perbíróság azokat megfelelően megfontolja. Másképpen fogalmazva: a „bíróság” köteles megfelelően megvizsgálni a felek által előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat. A bíróságoknak „gondosan” kell eljárniuk.

Az „eljárási” tisztességességet az biztosítja, hogy a kontradiktórius eljárás lefolytatás során a felek által tett beadványokat megtárgyalják és azokat a bíróság előtt egyenlőként kezelik

A jelen vizsgált ügyben az ellenérdekű fél-mint a közhatalom részedomináns pozíciót foglalt el az eljárásban és jelentős befolyást gyakorolt a bírósági értékelésre

A fentiekre vetítve:

A kérelmező konkrétan megjelölte azokat a jogszabályhelyeket és tényeket, amelyek alapján a kezdeti eljáráshoz képest eltérő jogi érvek felhívása szerepelt, Ptk. 100.§-108.§.(1.) bek.,-115§.(1.) bek

A fentiek kapcsán a bíróság nem járt el gondosan, mert a felhívott és a korábbi eljárásban felhívott jogi hivatkozásoktól és tényektől eltérő jogi érveket és eltérő tényeket érdemben nem vizsgálta meg megfelelően és azokat nem saját céljuknak megfelelően értelmezte.

A fentiek hiányában az indítványozó tekintetében az eljárás nem volt tisztességes, mert a bíróság az indítványozók részéről előterjesztett és az ügy szempontjából releváns jogi hivatkozásokat és észrevételeket nem tárgyalta érdemben, így az eljárás a kérelmező részéről nem lehetett hatékony. A tulajdonjogi elévülhetetlenség, továbbá a tulajdonjogi igénylényegesen különbözve a kártérítési igénytől-érdemi vizsgálata és az eljárás e tekintetben történő lefolytatása biztosíthatta volna a hatékony jog érvényesítését

Mindezekből következően le kellett volna vonnia azt a konklúziót, hogy az ítéletek sértik a Pp. 213.§.(1.) bekezdésében foglaltakat, mert nem döntöttek a teljes petitum tekintetében. Ebből következően sértik a Pp. 163.§-ban foglalt tényállás feltárási kötelezettséget, ezért az eljárás tisztességtelen

A független és pártatlan törvényes bíróhoz való fordulás joga megsértése:
A bírósághoz való hozzáférés jogának „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie Ahhoz, hogy a hozzáférés joga hatékony legyen, az egyénnek „egyértelmű, gyakorlati lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg”

A fentiekben kifejtett kritériumoknak megfelelő „polgári jogokat és kötelezettségeket” érintő „jogvita” alapján, a félnek joga van, hogy a polgári

jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos bármilyen igényét bíróság elé vigye. Ez magában foglalja a „bírósághoz való jogot” amelynek egy aspektusa a hozzáférés joga, vagyis a jog ahhoz, hogy polgári ügyekben bíróságok előtt eljárást lehessen kezdeményezni.

A bíróság azzal, hogy az indítványozó azon igényét, hogy ingatlana szakértő által történt tulajdoni -használati jog korlátozása miatt kompenzáció teljes összegére irányuló jogos érdekét elutasította, megsértette a bírósághoz való fordulás jogát egyben a törvényes bíróhoz való fordulás jogát is

A 67/1995. (XII. 7.) AB határozat : „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.”

A tisztességes eljáráshoz való jog kiemelkedően fontos alapelve a pártatlan ítélkezéshez való jog, amely több alapjogot is magában foglal.

A törvényes bíróhoz való jog viszonylatában alaptörvény ellenes, a kézi szignálást és az ügyelosztási tervtől formális indokokra hivatkozással való eltérést megengedő szabályozás. A kontrollálatlan átszignálások általános alkalmazása miatt jelenleg is fennáll az „irányított” szignálás lehetősége, amely képtessé teheti a pártatlan ítélkezést.

Ez az alkotmányos hiányosság jelen ügygel érintett bíróságokra is fenn áll.

-Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételenek formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.” [19/2015 (VI.15.) AB határozat]

Jelen ügyben a határozatok nem vizsgálták felül érdemben a kereset korábbi keresethez viszonyított új petitumait és az azok mögötti tényállást (kártalanítás és nem kártérítés.)

A tisztességes eljáráshoz való jog alapnormái közé tartozik a tisztességes tárgyaláshoz való jog is. Ez több taxatívánál meg nem határozható alapjogot takar.

Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

. Az EU Bírósága C-173/03. számú ügyben hozott határozatának a 33- 40. pontjában az alábbiakat mondta ki:

33. „A magánszemélyek számára a közösségi jogban részükre biztosított jogok hatékony bírói jogvédelme biztosításának szükségességéhez kapcsolódó hasonló megfontolásokkal ugyanilyen módon ellentétes az, ha az állami felelősség kizárólag azért nem állapítható meg, mert a közösségi jognak a végső fokon eljáró bíróságnak felróható megsértése az e bíróság által végzett jogszabály-értelmezésből ered.

Jelen eljárásban az indítványozó alapjoga azért sérült, mert nem történt meg az érdemi döntés a tulajdonjog sérelme miatt benyújtott kártalanítás kérdésében. Erre abból lehet következtetni, hogy a határozatok nem tartalmazzák olyan tényekre és jogszabályokra vonatkozó „ellenindokolást” amelyből az érdemi döntés levezethető. A határozatoknak a keresetre vonatkozó és az indítványozó által, valójában nem kért kártérítést elbíráló döntése kizárja a hatékony bírói jogvédelem lehetőségét.

Ide tartozik az a döntés is, amely a tulajdonjogi sérelem kompenzációját kötelmi jogviszonynak tekinti, és így azt elévültnek állítja be, holott az a tulajdonjogi sérelem jogviszony szerves és elválaszthatatlan része

az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében feltüntetett indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának

abszolút korlátját jelenti, azaz azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [7/2013 (III.1.) AB határozat]"

Az ítéletek nem indokolták meg, hogy milyen tényekre és bizonyítékokra alapozták a tulajdoni sérelemmel kapcsolatos elutasításokat. Lényegében tartalmi indokolás nélkül figyelmen kívül hagyják a kereset ezen részét és, azok vonatkozásában nem hoztak döntést. A tulajdonjogi sérelem részét képező kompenzáció lehetősége leválasztása a jogviszonyról és kötelmi igénynek tekintve elévültnek nyilvánítja, kirívóan alaptörvény ellenes indokolás. A fentiek tekintetében megsértették a Pp.221.§. (1.) bek.--ben felhívott minden jogszabályi rendelkezést, különös képen az elutasítás érdemi jogszabályi hátterét illetve az érdemi ténybeli feltárási kötelezettséget.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági,döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

Csak a hatékony jogorvoslat biztosítása esetén állapítható meg az, hogy a bírósági eljárások során érvényesült a jogorvoslathoz való jog.

A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben

meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges.

„Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

A hatékony jogorvoslathoz való jog megköveteli, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés.

A jogorvoslathoz való jog, mint alapjog sérelme akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[1

A jelen ügyben a hatékony jogorvoslati jog nem valósult meg, mert, nem történt meg az I.f ítélet és a kereseti kérelem részletes és kellő mélységű analízisa a tulajdonjogi sérelem tekintetében, amely feltárta volna az ellentmondásokat, azaz azt, hogy az I.f határozat nem biztosította az Alaptörvény tulajdonjoghoz fűződő állampolgári védelmet

A fentiek hiányában sérült a Pp. 206.§-ban foglalt okszerű mérlegelés elve, amely alkotmányos alapelv és a nemzetközi jog alapján kötelezően vizsgálandó körülmény.

Az Alaptörvény negyedik módosítása 2013. április 1. napjával hatályon kívül helyezte az Alaptörvény 2012. január 1-jei hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatokat. Ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy felhasználhatja-e a fenti időpontot megelőzően hozott határozatainak a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő megállapításait.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések

felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is, „ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntés indokolásába történő illesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.

A pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozata: bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alap törvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.

Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott

ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

A bírósági határozatok a fenti indokolási kötelezettség elvét sértik, mert nem adnak számot arról, illetve az indokolásból nem derül ki, hogy az ügy lényeges részeit a tulajdonjogi sérelem tekintetében, és az azzal kapcsolatos észrevételeket kellő alaposággal megvizsgálta e.

a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség (erről lásd: Baucher kontra Franciaország, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47–51.).

Másfelől szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja (erről lásd: Shala v. Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10., § 29.).

Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alaposággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.

A fentiek nem valósultak meg az fellebbezési eljárásban, mert az alapelvet sérti a felületes és jogi és ténybeli hivatkozásokat érdemben nem tartalmazó tulajdonjogi sérelemmel kapcsolatos indokolás, így különösen, hogy az indokolás az értékarányosság kérdésére ki sem tér, illetve, hogy a tulajdonjogi igény el sem évülhet

A fegyverek egyenlőségének elve:

A bírósághoz való fordulás alapvetőjoga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére."

A határozatok azzal hogy a fél tulajdonjog sérelmi igényét tartalmilag nem bírálták el, megsértették ezt az elvet.

1.b.)

f.) Határozott döntési kérelem:

Indítványozom a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.631.365/2018/5 sz és a Pesti Központi Kerületi Bíróság fentiekben felhívott – 37.P.92271/2016/27 határozatai Alaptörvény ellenessége megállapítását és megsemmisítését.

Bp. 2018.07.07.

Tisztelettel

 indítványozó

DR. CZIRMES GYÖRGY
ügyvéd

